

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2014. február 09.
(vasárnap)

Szepesy László

HÁZASSÁG ÉS VÁLÁS

Alapige: Malakiás 2,13-16

„És ezt is cselekszitek: betöltitek az Úr oltárát könnyhullatással, sírással és kesergéssel, hogy ne tekintsen többé az ételáldozatra, és ne fogadjon el szívességet a ti kezetekből. És azt mondjátok: Miért? Azért, mert az Úr tett bizonyságot közted és a te ifjúságod felesége közt, akit te megcsaltál, holott társad és szövetséges feleséged! Nem tett ilyet egy sem, a kinek még volt lelke. És mit keresett az az egy? Istentől való magvat. Őrizzétek meg azért a ti lelketeket, és a ti ifjúságotok feleségét meg ne csaljátok! Mert gyűlölöm az elbocsátást, ezt mondja az Úr, Izraelnek Istene, és azt, a ki ruhájára kegyetlenséget borít, azt mondja a Seregeknek Ura. Őrizzétek meg azért lelketeket, és ne csalárdkodjatok!”

Imádkozzunk!

Dicsőítünk és magasztalunk mennyei Édesatyánk azért a kegyelemért, amelylyel felénk fordultál.

Köszönjük, hogy egyszülött Fiadat küldted el értünk és áldoztad fel a golgotai kereszten, hogy minket gyermekeiddé fogadhassál.

Hálát adunk, hogy szoros kapcsolatra, életközösségre hívtál el bennünket, hogy hűséged végtelen, és sosem hagysz el minket.

Mindazáltal, Urunk, látod, hogy a mi szívünk mennyire tévelyeg, mennyire saját bölcsességünkre támaszkodunk, és bár annyi mindenben már keressük a te akaratodat, mégis amikor engedelmeskednünk kellene akadályokba ütközünk, és nem sikerül téged tisztelnünk.

Mindazáltal látjuk, Urunk, hogy munkálkodsz közöttünk és ezért is csak egyedül benned akarunk bízni. Kérünk, hogy kegyelmedet áraszd ki ránk. Bocsásd meg az elmúlt héten elkövetett bűneinket, vétkeinket, mulasztásainkat, és kérünk, kegyelmeddel erősíts meg minket. Indítson bennünket Lelked arra, hogy egyre inkább neked élhessünk.

Hálát adunk neked, gyülekezetünk közösségéért. Köszönjük, hogy most is összegyűjtöttél bennünket, és eléd jöhetünk. Magasztalunk ezért a kiváltságért és kegyelemért.

Kérünk, add, hogy énekeinkkel, imádságainkkal, könyörgéseinkkel, rád figyelésünkkel hadd tiszteljünk őszintén, hozzád méltóan téged.

Kérünk, Lelked által legyél itt közöttünk, munkálkodj bennünk. Vegyél el szívünkből minden akadályt, amely gátol minket igéd meghallásába. És kérünk, hogy az élet-istentiszteletében támogass bennünket, és vezess minket harcainkban, küzdelmeinkben, megpróbáltatásainkban.

Legyél velünk, Urunk, és áldj meg minket.

Ámen.

Igehirdetés

Mint azt a testvérek közül valószínűleg a legtöbben tudják, a mai nappal kezdődik országunkban a házasság hete, amely kezdeményezés fő célja, hogy az emberek figyelmét a házasság fontosságára irányítsa különféle programokkal és előadásokkal. Ez a kezdeményezés is azt tükrözi, hogy a ma emberének nagy szüksége van arra, hogy a házasság fontosságáról halljon. Nem kell külön mondani a testvéreknek, hogy manapság a házasság intézménye veszélyben van, és számtalan támadásnak van kitéve. Eljutottunk oda, hogy országunkban társadalmilag elfogadott, törvényileg pedig elismert lett a házasság nélküli együttélés, az élettársi kapcsolat. Nagyon sok fiatal számára, de idősebbek között is sokakban tisztázatlan kérdés, hogy mi is a házasság. Sokan még azt is megkérdőjelezik, hogy egyáltalán szükség van-e még a házasság intézményére? Hazánkban a válások száma félelmetesen növekszik, és ez által az olyan gyermekek száma is, akik csonka családban nőnek fel, és nem látnak példát a megpróbáltatásokat és viharokat is kiálló házasságra. És amit nem hagyhatunk figyelmen kívül az az, hogy ez a folyamat nem csupán a jelenre van hatással, hanem a jövőben létrejövő családok alapjait rombolja. Ugyanis a következő generáció, mivel nem lát maga előtt jó példát a házasságra, ezért nem is fogja azt fontosnak tartani.

Mindezek a folyamatok egyházunkat, gyülekezetünket is érintik. A hívők között is egyre több a válás, ami azt jelenti, hogy egyre több olyan testvérünk van, aki nem lát más utat a házasságban megjelenő bűnökből, bajokból való szabadulásra, mint az elválás. Súlyos és nehéz küzdelmek ezek, amelyben nem hagyhatjuk magára testvéreinket. Jézus Krisztus azt mondja: egy test vagyunk, és egyenként ugyanannak a testnek tagjai. És: ha szenved egy tag, vele együtt szenvednek a tagok mind. Nem hunyhatjuk be a szemünket mások küzdelmeit látva, és nem hagyhatjuk őket egyedül harcaikban. Felelősek vagyunk egymásért. Az idősebb testvérek ugyanúgy felelősek azért, hogy milyen példát mutatnak életükkel, házasságukkal gyermekeiknek, unokáiknak, mire tanítják, és hogyan segítik őket, mint az egyedülállók, akik akár segíthetnek is a házaspároknak, hogy a szülőknek időnként egymásra is jusson idejük. Isten népe a gyülekezetekben egy testként él, és a test tagjai kölcsönösen segítik, erősítik egymást.

Amikor a mai Istentisztelet alapigéjét kerestem, Isten a felolvasott igeszakaszt hozta elém. Azt is megértette velem, hogy nem pusztán azért kell a házasságról beszélni, mert manapság válságba került ez az Isten által alapított szövetség, hanem azért, mert azt Isten alkotta. Hívő emberként pedig mindenben az Ő útmutatását, akaratát kell keresnünk, és azt, hogy hogyan tudunk egyre inkább a

szerint élni családjainkban és gyülekezetünkben. Az ige üzenete minden házaspárnak, idősnek és fiatalnak, valamint minden házasságra készülőnek szól. És annak tükrében, hogy Isten felelőssé tett minket egymásért, ismernünk kell Urunk akaratát, hogy mi felé kell segítenünk egymást, és milyen irányban kell haladnunk a házasságot illetően. Ezért a felolvasott ige alapján két dologról szeretnék beszélni: az első, hogy mit mond ez az igeszakasz a házasságról, a második pedig, hogy ennek tükrében mit mond Urunk a válásról. Elöljáróban le kell szögeznünk, hogy ez az ige nem ad minden feltett kérdésünkre választ, ezért sok mindenről nem lesz szó, ami esetleg a testvéreket érdekelné, vagy egyébként a témához tartozhatna. De amit elmond nekünk ez az ige, azt jó szívünk hústábláira írnunk.

Először is tehát nézzük meg, hogy mit is mond ez az igeszakasz a házasságról. Ezt olvassuk: „az Úr tett bizonyságot közted és a te ifjúságod felesége közt". Ezekkel a szavakkal arra utal Malakiás, hogy mikor házasság jön létre egy férfi és egy nő között, a felett Isten elnököl. Azaz, a házasságkötés nem két ember dolga és műve csupán, hanem Isten is jelen van benne. De Ő nem pusztán passzív szemtanúként van ott a házasság létrejöttekor, mint aki mindent lát és hall, hanem cselekvően van jelen: hatalmával szentesíti a házasságot. Létrejön egy hármas kötél Isten, a férj és a feleség között, ami addig nem volt meg. Isten egybeszerkeszti két ember életét.

Isten a házasságkötéskor hatalmával van jelen. Ezért van az, hogy Isten mind a férfitól, mind a nőtől kölcsönös fogadalmat követel. Mert a fogadalomtétel jelentősége nem pusztán az, hogy egymásnak ígérünk meg valamit, hanem az is, hogy a Mindenható Istennek teszünk fogadalmat. Már pedig Istennek fogadalmat tenni felelősségteljes dolog. Ő számon tartja ígéreteinket. Ez azt jelenti, hogy a házasságunk nem pusztán az egyházi és állami anyakönyvekben van nyilvántartva, hanem a mennyben is. Esküt tettünk Istennek, amiről tudhatjuk, hogy Isten nem felejtkezik el. A Prédikátor 5,3 azt mondja: „Mikor Istennek fogadást teszel, ne halogasd annak megadását; mert nem gyönyörködik a bolondokban. A mit fogadsz, teljesítsd!"

Másodszor: Isten a házasságkötést szövetségkötéssel erősíti meg. Ezért hívja a próféta a feleséget szövetséges feleségnek, és ezért nevezi Salamon a Példabeszédek 2,17-ben Isten szövetségének a házasságot. A szövetség szó olyan hidegnek, és ridegnek tűnhet számunkra, olyan formális és hivatalos kifejezés. Azonban a házasságkötés alkalmával létrejött szövetség nem szokványos szerződés, amelyet országok, vagy üzletemberek szoktak kötni egymással, bár manapság nagyon sokszor úgy beszélnek a házasságról, mint vagyonközösségről, lakóközösségről, mint valami szerződésről, vagy megállapodásról. De a szövetség, amelyről a Biblia beszél, ennél jóval több. Ebben a szövetségben a felek életre szóló, halálig tartó hűséget, szeretetet, egymás melletti állhatatos megmaradást fogadnak, amelynek megtartásához Istentől kérnek és várnak segítséget. Az ilyen elköteleződés a rideg szerződéseknél sokkalta több. Az egész ember áll mögötte, szívvel-lélekkel, nem úgy, mint a szerződéseknél.

Mindemellett a házasság szövetsége felette áll minden emberi szerződésnek, mert Isten szövetségének nevezi a Szentírás! Jézus Krisztus maga is azt mondja: amit Isten egybeszerkesztett. Így jelenti ki Malakiás próféta, hogy Isten mondhatni a szerződő fél, aki a saját tekintélyével kapcsolja össze a férfit és a nőt, és

szenteli meg a szövetséget. Ez nagy örömhír a házasoknak, mert azt jelenti, hogy házasságuk Istenre épülhet, és Őrá támaszkodhatnak minden örömükben és küzdelmükben életük végéig.

Harmadszor: Malakiás a nőt először a férfi társának nevezi. Azért mondja társnak, mert a feleség részt vállal férje gondjaiból, fájdalmaiból és örömeiből. A feleségre a próféta nem rabszolgaként tekint, mint akinek csak parancsolgatni kell, hanem mint a férj társára, akivel szabadon beszélgethet és kérheti tanácsát és véleményét, mint egy barátét. Azért is társ, mert az ő társaságában örömét leli, jobban, mint bárki máséban.

Ugyanakkor szövetséges feleségnek is nevezi őt. Isten hangsúlyozza a szövetséget, mert a férjnek a felesége, és a feleségnek a férje az, akivel szorosan összse lett kötve az élete. Barátok, ismerősök, munkatársak jönnek és mennek. Ahogyan az életünk változik, gyakran az ilyen kapcsolataink is változnak. De Isten a házaspárunkkal való kapcsolatunkat életünk végéig tervezte. Összeköt minket egymással. Ennél szorosabb kapcsolat két ember között nem létezik a földön. Másik oldalról nézve viszont, mondja a próféta, úgy tekints a házastársadra, mint arra, aki veled összekötötte az életét. Eskü van közöttetek és Isten között, amivel nem szabad játszani, és amit nem lehet könnyedén eldobni magunktól. Minden házas embernek gyakran vissza kell emlékeznie erre az esküre, komolyan és őszintén elgondolkodnia arról, hogy mit ígért, hogy azt eddig hogyan tartotta meg, és hogy ennek tükrében a jövőben hogyan kíván élni.

Isten tehát ezt a három dolgot mondja nekünk ezen az igén keresztül. Ő teremti a házasságot, Ő köti össze a két ember életét hatalmával. A házasságot szövetségkötéssel erősíti meg. Harmadszor pedig: úgy tekintsünk házaspárunkra, mint társunkra, és szövetségesünkre.

Ezek után Malakiás arra hoz érvet, hogy miért is kell a férjnek és feleségnek életük végéig szent szeretetben és békében együtt élniük, nem pedig egymást vádolva és végül egymástól elválva. A 15. versben beszél erről. Ezt a verset nehéz pontosan lefordítani. Több Bibliafordítást és kommentárt megnézve a következő fordítás tűnt számomra a legjobbnak: „vajon nem Ő (azaz Isten) alkotott egyet, pedig megvolt benne a lélek maradéka. És mit keresett az az egy? Istentől való magvat.” Mit jelentenek ezek a mondatok?

Először is azt mondja a próféta, hogy azért kell a házasságoknak életünk végéig tartania, mert Isten így akarja. A teremtéskor, amikor az embert alkotta, Ádámnak csak egy feleséget teremtett csupán. Ezért mondja a próféta: vajon nem Ő alkotott egyet? Vajon nem Isten volt az, aki csak egy nőt, csak egy segítőtársat szánt Ádámnak? Fel is hívja a figyelmünket, hogy Istennek lett volna hatalma arra, hogy két feleséget teremtsen a férfinak. Emlékeztet minket, hogy Isten csak Éva testét formálta Ádám testéből, de lelket Isten maga adott neki. Éva lelke nem Ádáméból származott. Ezért Istennek lett volna lehetősége egy másik feleség teremtésére is, ahogy Malakiás mondja: megvolt a lélek maradéka, azaz: Isten tudott volna egy másik asszonynak is lelket adni. Isten azonban úgy döntött, hogy ketten lesznek eggyé, nem pedig hárman. Tehát azért kell egy férfi vagy egy nő mellett elkötelezni magunkat, mert Isten így teremtett minket, így teremtette a házasságot, és ez az Ő akarata.

Másodszor arra hívja fel figyelmünket a próféta, hogy Ádám is e szerint az isteni törvény szerint cselekedett. Mit keresett az az egy, azaz Ádám? Istentől való magvat. Azaz azt, hogy Isten parancsa szerint tegyen és éljen. Csak egy társat keresett magának, nem kettőt, vagy hármat, és azzal az egy társsal élt élete végéig. Mert Ádám és Éva életük végéig megmaradtak abban a házasságban, amit Isten rendelt el, hogy állatok módjára ne a testi vágyaik uralma alatt éljenek, hanem házasságban, hogy gyermekeik ebben a kapcsolatban születhessenek meg. Isten parancsát, hogy sokasodjanak és töltsék be a földet, hamarább megvalósíthatták volna, ha a házasságot nem veszik annyira komolyan, mégis inkább Isten félelmében éltek, a szerint a rend szerint, amit Ő megállapított.

Isten tehát ezt mondja el a házasságról ezen az igén keresztül. Előbb erről beszél, méghozzá azért, mert bátorítani akar minket, hogy így tekintsünk a házasságra, és persze hogy aztán ezek szerint is éljünk. Ezek után nézzük meg, hogy mit is mond a válásról.

A 16. vers azt mondja: „…mert gyűlölöm az elbocsátást, ezt mondja az Úr, Izraelnek Istene, és azt, aki ruhát borít a kegyetlenségre, azt mondja a Seregeknek Ura."

Először is – elég egyértelműen – azt mondja ezzel az Úr, hogy gyűlöli az elválást. Ez egy elég erőteljes kifejezés arra nézve, hogy Isten hogyan viszonyul a váláshoz. Gyűlöli. Nem rosszallóan néz rá, nem helyteleníti, hanem gyűlöli. Ilyenkor szoktak sokan arra hivatkozni, hogy akkor mégis miért engedte meg a válást Mózes által az Ószövetségben? Jézus Krisztus maga ad választ nekünk erre a kérdésre Máté evangéliumának 19. fejezetében. Amikor azt kérdezik tőle, hogy szabad-e elválni, akkor Ő a teremtési rendre hivatkozik. Azt mondja: Isten férfivá és nővé teremtette az embert, akiket Isten egybeszerkesztett. „Annakokáért, amit Isten egybeszerkesztett, azt ember el ne válassza." Tehát a kérdésre, hogy Isten megengedte-e a válást, az a válasz, hogy nem. A farizeusok erre a Mózesi törvényre hivatkoznak, amely megengedi a váló levél adását. Jézus pedig azt mondja: Mózes a ti szívetek keménysége miatt engedte meg nektek a válást, de kezdettől fogva nem így volt.

Tehát hogy megértsük, miért is gyűlöli Isten a válást, és mit is jelent a váló levél az Ószövetségben, ahhoz meg kell különböztetnünk Isten tervét, akaratát, és azt, hogy hogyan bünteti az engedetlenséget. Isten terve a házasság, hogy egy férfinak egy felesége, és egy nőnek egy férje legyen élete végéig. Mivel pedig a válás ezzel ellentétes, ezért azt gyűlöli Isten, mert nem ez az Ő akarata. De ez azt is jelenti, hogy Ő minden elvált embert súlyosan meg is büntet? Nem! Isten nem büntet meg minden bűnt ebben az életben. Ha ezt tenné, nagyon sok csapás érne minket. Ezért tehát, mivel nem büntet meg mindent ebben az életben, így a válást sem szankcionálta az Ószövetségben, hanem hagyta, hogy az emberek elváljanak. De ettől még Ő nem akarja a válást, nem kedve szerint való, sőt, éppen hogy gyűlöli azt.

És különösen utálatos előtte az a gondolkozás, amely Isten akaratát elferdíti, és kiforgatja. Azaz: gyűlöli, ha valaki úgy gondolja – azzal, hogy a váló levelet Isten megengedte, egyben a válást is jóváhagyta, mint egy akarva azt. Akik így gondolkodnak azzal érvelnek, hogy mivel van váló levél, ezért ez nem súlyos bűn. De egy bűn súlyosságát nem azon kell mérnünk, hogy Isten megbüntette-e érte az il-

letőt, vagy nem. A bűn súlyosságát Isten határozza meg, és ha Ő azt mondja, hogy azt gyűlöli, akkor azt tartsuk súlyos bűnnek. Az ilyen gondolkodásra mondja a próféta a 16. versben, hogy a kegyetlenséget az ember ruhával akarja elkendőzni, mint egy eltussolva azt. Ezért hangsúlyozza Jézus, hogy Isten akarata kezdettől fogva nem ez volt, és ezért tiltja meg, hogy amit Isten egybeszerkesztett, azt az ember elválassza.

A 14. versben Isten még arra is felhívja a figyelmünket, hogy különösen utálatos előtte az a gyakorlat, hogy hosszú házasság után egyik fél elbocsássa a másikat. Azt mondja az ige: ifjúságod feleségét csaltad meg. Miért mondja, hogy ifjúságod? Mit jelent ez? Egyszerűen azt, hogy fiatalon házasodtak össze, lettek ketten eggyé, és sokáig éltek együtt. Ezt azért emeli ki, mert rá akar világítani annak kegyetlenségére, hogy valaki azt a párját csalja meg, bocsátja el, aki fiatalon, élete virágában ajándékozta oda magát neki, azaz életének azon éveit, amelyeket nem lehet visszahozni. Azért is súlyosabb ez a bűn, mert a hosszú évek alatt az egymás iránti szeretetnek csak mélyülnie kellett volna, és e helyett hűtlenül, mocskos módon más után vágyakoztak a férjek.

És végül még egy dolgot emeljünk ki a 16. versből a válással kapcsolatban. Az az Isten, aki ezt mondja: gyűlölöm az elbocsátást, úgy mutatja be magát, hogy Ő az Úr, Izráel Istene és úgy, hogy Ő Seregeknek Ura. Mind két kifejezés Isten erejére, és hatalmára irányítja a figyelmünket. Izrael Ura, Királya, és a Seregek Ura, parancsnoka, vezére. Isten hatalmát mutatja meg nekünk ezekkel a kifejezésekkel, hogy féljük és tiszteljük Őt, és megrettenjünk attól, hogy megszegjük parancsát, és haragját, gyűlöletét engedetlenségünkkel magunk ellen felgerjesszük. Isten hatalmával őrködik a házasságok felett és védi azokat.

Igénk a válás következményeire is felhívja a figyelmünket a 13. versben, amiről szinte alig, vagy egyáltalán nem szoktunk beszélni. Azt mondja, hogy a válás bizony befolyásolja Istennek bemutatott hálaáldozatainkat. Ezt olvassuk: „betöltitek az Úr oltárát könnyhullatással, sírással és kesergéssel, hogy ne tekintsen többé az ételáldozatra, és ne fogadjon el szívességet a ti kezetekből”. Azt mondja ezzel az Úr, hogy a bűn szennye miatt hálaáldozatunkat nem tudjuk örömmel és őszinte hálával bemutatni neki, ahogyan azt Ő megparancsolta, és ezért az nem kedves Őelőtte. A váláskor ugyanis nem csak a párunkkal való kapcsolatunkban lesz törés, hanem az Istennel való kapcsolatunkban is lehet. Beszéltünk arról, hogy a házasság szövetségében Isten is jelen van, ezért ha abból kilépünk, akkor a vele való kapcsolatunk is sérülhet. Ha a hármas kötelék megsérül, akkor nem csak a párunkkal, hanem az Istennel való kapcsolatunk is sérül. És legtöbbször a hálaadás és öröm, az Istenbe vetett bizalmunk az, ami megrendül ilyenkor. Nem ezért mondják sokan a válás után: hogy engedhette ezt meg Isten? Miért történt meg mindez? Figyelnünk kell ezekre is, amikor a válás gondolata kísért minket.

Isten kétszer, a 15. és 16. versben is figyelmeztet minket: Őrizzétek meg a ti lelketeket, és ne csalárdkodjatok! Figyelmeztetés ez: nagy veszélynek van kitéve a lelkünk, ha engedünk a paráznaság csábításának, és vágyainkat, fantáziánkat szabadon engedjük, nem tartva meg őket az Isten által felállított korlátok között.

Isten tehát a házasság örömeire, erősségére, és a válás veszélyeire hívja fel a figyelmünket ebben a szakaszban. Az elmondottakkal senki felett nem akartunk

pálcát törni, vagy ítéletet mondani, hanem pusztán az Úr akaratára akartuk felhívni a figyelmet. Egyenként, Isten gyermekeiként követnünk kell az Ő akaratát, és gyülekezetként is segítenünk egymást, egy test tagjaiként, hogy a házasságért harcolók megállhassanak a küzdelemben, az elváltak életét Isten gyógyítsa, a házasság előtt állók pedig az Ő akarata szerint járjanak. Isten adja ehhez nekünk Lelke vezetését, szeretetét és irgalmasságát!

Imádkozzunk!

Dicsőítünk teremtő mennyei Édesatyánk az életért, amelyet adtál nekünk.

Köszönjük, hogy veled való kapcsolatra, egymással való békével és szeretettel teljes életre teremtettél bennünket. Köszönjük, hogy amikor helyreállítod életünket, ugyanezt munkálod bennünk is.

Hálát adunk a házasságért is, azért az intézményért, amelyet te alapítottál. Köszönjük azt a szeretetkapcsolatot, amely létrejöhet egy férfi és egy nő között, és hogy az nem ingatag alapra, nem a mi gyarló szívünk érzésére épül, hanem tereád, a kősziklára.

Köszönjük, hogy minden viharban, minden megpróbáltatásban te vagy az, akihez fordulhatunk, akitől kérhetünk erőt, szeretetet, türelmet, megbocsátani tudást, hogy ez a szövetség megmaradjon.

Hálát adunk azért, hogy hatalmaddal őrzöd a házasságot. Urunk, bocsásd meg nekünk számtalan parázna, és bűnös gondolatunkat. Bocsásd meg, hogy a kísértésnek sokszor helyt adunk a szívünkben. Akár még a válás gondolatai is felvetődik bennünk.

Kérünk, segíts minket ezekben a harcainkban. Add nekünk Lelked vezetését igéden keresztül. Add, hogy ahogy a mi Urunk ellenállt a kísértéseknek a pusztában, úgy mi is ellent tudjuk állni. És kérünk azért is, hogy egy testként hadd küzdjünk ebben a harcban.

Könyörgünk, gyülekezetünk közösségének támogató, erősítő, ha kell figyelmeztető erejéért is. Erősítsd meg a közöttünk lévő szálakat, kapcsolatokat, és add, hogy valóban közösen haladjunk a te nyomodban, hadd kövessünk tégedet.

Hálát adunk gyülekezetünkben azokért a családokért, akik itt vannak közöttünk, akik jó példával járnak előttünk, akik valóban rád támaszkodnak. Köszönjük, hogy te példaképet adsz nekünk testvéreinkben, idősebb testvéreinkben is.

Kérünk, Urunk, minden más dologért is az életünkben. Hadd függjünk tőled teljesen. Kérünk beteg testvéreinkért, a műtét előtt állókért – te erősítsd őket Lelked erejével. Adj nekik lelki erőt szenvedésük hordozásához, kegyelmed és irgalmad nagysága szerint pedig adj gyógyulást mindannyiunknak.

Imádkozunk a magányosokért, a szenvedőkért, az egyedül lévőkért, Kérünk, hogy te erősítsd a testvéri köteléket közöttünk, és ezáltal is add, hogy egymás hite által épülve egymás támaszai lehessünk egymásnak.

Könyörgünk, őrizz meg bennünket az ige útján. Kérünk azért, hogy egyházunkban ezt a harcot hadd vívjuk a te Lelked erejével és vezetésével. Őrizd meg családjainkat. Te jobban tudod mindannyiunknál milyen támadásoknak van kitéve ma egy család. Őrizd meg a házastársakat, különösen a gyermekeket. Gyógyítsd meg azoknak a testvéreknek életét, akik szenvednek a válás fájdalmától.

Gyógyítsd meg a szívüket, áldott orvosunk, és add meg nekik a reménységet, hogy élhetnek olyan házasságban, amely a halálig hűséggel kitart.

Imádkozunk egyházunkért, annak vezetőiért. Add meg nekik, hogy a te igéd útmutatásával vezethessék népedet.

Kérünk országunkért, és azért, hogy társadalmunkban hadd világítson az evangélium fénye, mint sötét szobában a mécses. Add, hogy mindenben rád mutassunk.

Imádkozunk az előttünk álló hét dolgaiért, családjainkért, munkánkért, pihenésünkért – mindenben legyél velünk, és add, hogy rád támaszkodhassunk.
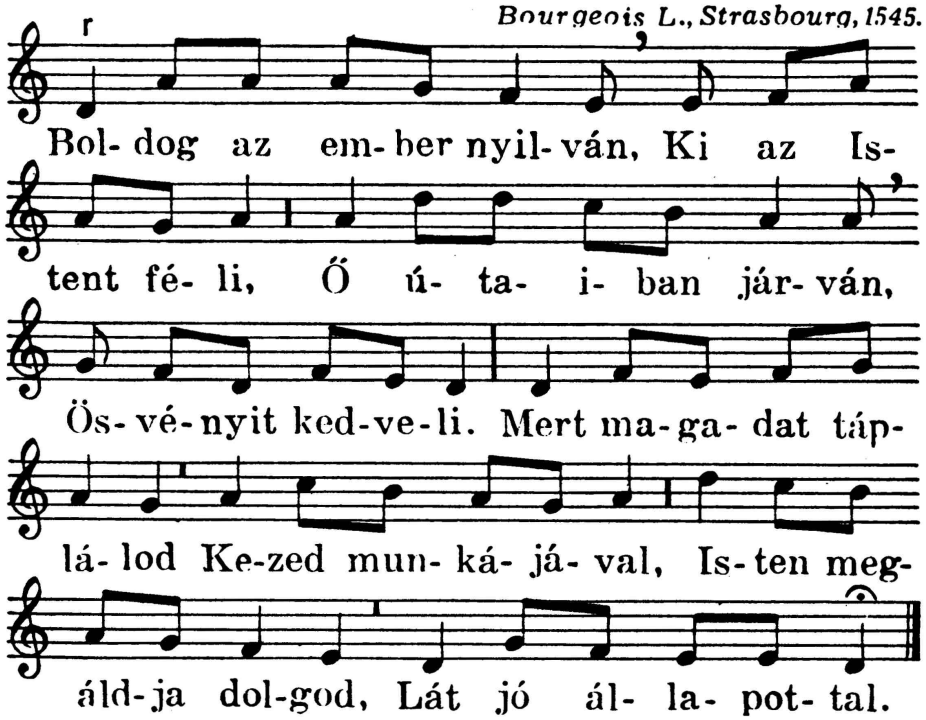
Köszönjük, mennyei Atyánk, hogy mindenben gondod van ránk. Dicsőítünk és magasztalunk téged ezért is.

Ámen.

128. ZSOLTÁR

Az istenfélő házán áldás van.

Bourgeois L., Strasbourg, 1545.

2. Házadban feleséged, Mint a szőlővessző, Szép gyümölcsöt hoz néked, Ha eljő az idő. Meglátod gyermekidet Te asztalod körül, Renddel, mint olajvesszőt, Kikben szíved örül.

3. Ez igen szép ajándék, Mit az Isten enged Az őbenne hívőknek, Akiket ő szeret. És végre te meglátod Fiadnak fiait, A Sionnak csudálod Nagy szép békességit.

4. — — —

Marot K., 1496—1544.